

ת"פ 11177/01/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 11177-01-23 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני
בעניין: כבוד השופטת קרן וקסלר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פלוני

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג** לפי סעיף 380 + 382(ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין ו**היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין. במסגרת הסדר דיוני שנערך בין הצדדים תוקן כתב האישום והנאשם הופנה לשירות מבחן לצורך קבלת תסקיר. בין הצדדים אין הסכמה לעניין העונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הם בני זוג נשואים ולהם ילדה משותפת.

על פי האישום הראשון, בתאריך 1.1.2023 בשעה 23:00, בעוד המתלוננת מנקה את הבית, קם הנאשם משנתו בעודו תחת השפעת אלכוהול, נטל משקה אלכוהולי והחל לאכול. לפתע וללא כל רקע מקדים החל הנאשם לגדף את המתלוננת והטיח בה כי גנבה לו 15,000 ₪. הנאשם הכה בראשה של המתלוננת, סטר לה מספר פעמים במכות אגרופי, משך בשיערה ובעט בחזה. המתלוננת נמלטה לחדר עם הטלפון הנייד ואמרה לנאשם כי תזעיק משטרה. בתגובה, נטל ממנה הנאשם את הטלפון הנייד השליכו מידה באומרו: **"את לא תספיקי להזמין משטרה כי את תמותי"**, השליך את המתלוננת לספה, רץ למטבח ונטל סכין מטבח, הצמידה לחזה תוך שאומר לה: **"אני אהרוג אותך עכשיו עם הסכין היד"**. המתלוננת הצליחה למשוך מידי הנאשם את הסכין אך נחתכה באצבע ידה ודם ניגר לרצפה. אז, הניח הנאשם הסכין במתקן הסכינים והפטיר לעבר המתלוננת **"הפעם תחיי"**. באותן נסיבות, השליך הנאשם חפצים שהיו מונחים על המקרר ושב וקפץ עליהם. כתוצאה ממעשיו, נגרמה למתלוננת המטומה תחת עינה הימנית וחתך באצבע ידה ובשורש כף יד שמאל.

על פי האישום השני, בתאריך 2.1.2022 בשעה 20:00 שוחחה המתלוננת עם הבת בטלפון וגוללה בפניה את המתואר באישום הראשון. הנאשם פנה אל המתלוננת ואמר לה: **"אם תצאי מהחדר אפילו לפיפי אני ארביץ לך"**. משהוזעקו שוטרים למקום, תחילה סירב הנאשם להתלוות אליהם ושתה כוס וודקה.

עמוד 1

2. מתסקיר שירות המבחן מיום 4.3.2024 עולה כי הנאשם כבן 71, נשוי ואב ל-4 ילדים משתי מערכות יחסים. יליד רוסיה, עלה לישראל בשנת 2018 יחד עם המתלוננת. מועסק בסופרמרקט. מאז ביצוע העבירות שוהה בתנאים מגבילים בהוסטל בבת ים אשר מהווה חלופת מעצר. בארץ מוצאו למד לימודי מקצוע בתחום הימאות ושירת במשך כשנתיים בשירות צבאי. הנאשם שיתף כי סמוך לעלייתם ארצה אובחנה המתלוננת עם מחלה נפשית ולצד קשיי קליטה וקשיים כלכליים התמודדו עם הידרדרות במצבה הנפשי והבריאותי. הוא עצמו מתמודד עם סכרת ויתר לחץ דם והחל משנת 2017 מתמודד עם מחלת הסרטן ונאלץ לעבור ניתוחים. הנאשם הינו מפרנס יחיד ומרבית תפקידי הבית מוטלים עליו בין היתר הטיפול באשתו. במסגרת הקשר עם שירות מבחן, התקשה הנאשם לשותף בקשיים הרגשיים בקשר הזוגי, נמנע מלשוחח אודות קונפליקטים וטשטש את הבעייתיות בקשר. שלל אלימות במערכת היחסים בעבר ותיאר את אירוע כתב האישום כחריג.

הנאשם תאר שצרך אלכוהול לרגל חגיגות השנה האזרחית החדשה אך התקשה לזכור את הכמויות. מסר כי בסמוך לפני האירוע מושא כתב האישום נודע לו כי המתלוננת בזזה סכום כסף גדול על קניות ללא התייעצות עמו. לדבריו הוצף ברגשות כעס ותסכול ולא הצליח לשלוט בדחפיו התוקפניים. שלל כוונות לפגוע במתלוננת וציין כי נהג באלימות על מנת להרתיע ולהפחידה. הנאשם ביטא חרטה על התנהלותו והתייחס למחירים האישיים שמשלם ולקושי לשהות רחוק מן המתלוננת. סיפר שהחל לצרוך אלכוהול בגיל 18 בעיקר באירועים חברתיים וחגים אך צריכתו במועד ביצוע העבירה הינה חריגה ושלל בעייתיות בתחום זה ובתחום הסמים.

בפגישה עם המתלוננת עלה כי היא בת 63, אינה עובדת, מתמודדת עם הפרעה בי פולארית ומתקיימת מקצבת נכות נפשית. תארה מערכת יחסים מיטיבה עם הנאשם ושללה אלימות או בעייתיות בקשר עמו. ציינה את מאמציו של הנאשם לאורך השנים לסייע לה, לטפל בה ולדאוג לצרכיה בעקבות ההידרדרות במצבה הבריאותי הנפשי והתפקודי. לצד זאת תארה קונפליקטים בין בני הזוג על רקע חוסר שביעות רצון הנאשם באשר לבזבזנות מצדה ומסרה כי ויכוחים ביניהם עשויים להיות קולניים. כן תארה כי הנאשם נוהג לצרוך אלכוהול באירועים מיוחדים וחריגים ושללה בעייתיות במצבו בתחום זה. המתלוננת ביקשה לסיים את ההליך המשפטי כדי שיוכלו לשוב למגורים משותפים ואף הביעה חשש מפני אפשרות שהנאשם יאלץ לרצות מאסר וזאת בשל המורכבות במצבו הבריאותי ובצורך שלה בסיוע שלו. המתלוננת אף הציגה מכתב אשר הוגש לבית המשפט ממנו עולה כי היא תלויה בנאשם רגשית וכלכלית ומטשטשת קשיים ובעיות בקשר עמו. כן ציינה כי אינה חוששת מפניו.

שירות מבחן התרשם כי הנאשם נוטה לדחיסת רגשות ועשוי להגיב באופן אימפולסיבי ובלתי מוסת. הקשר בין הנאשם למתלוננת מאופיין בדפוסי תלות משמעותיים, היעדר נפרדות וקושי בקיום תקשורת מקדמת ומיטיבה. לאחר שקלול הנתונים חיזוה שירות המבחן דעתו כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע באופן מסוים, אך קיים סיכון במצבו להישנות ביצוע עבירות. מאחר שהנאשם סרב, כאמור, לבחון השתלבותו בטיפול למניעת אלימות במשפחה ושלל נזקקות טיפולית לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית- שיקומי בעניינו.

3. ב"כ המאשימה, עו"ד עדי סעדיה עמדה על הערכים המוגנים בהם הגנה על הפרט וזכותו שלא יופנה כלפיו

מלל מאיים שיש בו כדי להפחידו או להקניטו, הגנה על שלמות גופה של המתלוננת ומיגור תופעת האלימות במשפחה. בטיעוניה התייחסה לנסיבות ביצוע העבירות והדגישה כי הנאשם השליט טרור על המתלוננת באירוע מתמשך יום אחרי יום. הנאשם לא רק איים מילולית אלא היה נכון לבצע את איומיו ולראיה, נטל סכין והצמידה לחזה של המתלוננת. מטעם המאשימה הוגשו תמונות הפציעה של המתלוננת - טלת/1 על מנת להמחיש את הנזק שנגרם לה. המאשימה הפנתה לפסיקה מתאימה וביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר בפועל. בקביעת העונש בגדרי המתחם התייחסה לשיקולים לקולה ובהם עברו הנקי של הנאשם, נטילת אחריות והחיסכון בזמן שיפוטי. בצד זאת, ציינה את הקשיים העולים מהתסקיר, המצביע על נטילת אחריות מוגבלת. לבסוף, ביקשה להשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

4. הסנגור, עו"ד אלי מסטרמן, ביקש לקבוע מתחם ענישה המתחיל ממספר חודשי עבודות שירות. בתוך כך טען, שאין מקום להתייחסות המאשימה לשימוש הנאשם בסכין במסגרת האישום הראשון, שכן השימוש בסכין הוא חלק מעבירת איומים אשר נמחקה מכתב האישום ולכן הוא רלוונטי רק לצורך הפגיעה של המתלוננת באצבעה. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טען כי לנאשם ימלאו 72 שנים, והוא עומד כעת לדין לראשונה בחייו. הנאשם שמר על רצף תעסוקתי בגילו ואחרי משבר העלייה לארץ נאלץ להמשיך לעבוד בגילו כיוון שאינו זכאי לפנסיה ומקבל רק קצבת נכות וזקנה. הנאשם מטפל ברעייתו, המתלוננת, מתמודדת נפש עם מחלה קשה. הנאשם בפגישתו עם שירות מבחן לא התנער מביצוע העבירות. לטענת ההגנה, הנאשם אינו אלכוהוליסט שכן אחרת לא יכול היה לשמור על רצף תעסוקתי או לטפל במתלוננת. ההתפרצות האלימה מצדו באה על רקע שימוש נקודתי באלכוהול במהלכו הוא גילה כי המתלוננת במצב "מאני" ושהיא בזבזה כספים.

הסנגור הוסיף וטען כי הנאשם נעצר ושחרר לחלופת מעצר עוד בטרם קבלת תסקיר, שם נמצא עד היום במשך שנה וארבעה חודשים, מה שמעיד כי הוא לוקח אחריות וכון לשלם על מעשיו. הנאשם עבר 2 ניתוחים וממשיך לעבוד כקצב בסופר-מרקט כדי לעמוד בתשלומים לחלופת המעצר בה שוהה ולהמשיך לתמוך כלכלית במתלוננת. לנאשם אין כלים נפשיים להיעזר בטיפול בגיל 71 אחרי כל מה שעבר. הוא מעולם לא הרים יד על המתלוננת, עובד מעל 50 שנה ברצף, המעסיק מרוצה ממנו למרות שלא הגיע לעבודה במשך שבועיים ואף העבירו לסניף אחר על פי צרכיו. בהתייחס להתרשמות שירות מבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד, טען כי להשקפתו מדובר בסיכון נמוך מאוד שכן הנאשם למד את הלקח. המתלוננת עצמה פנתה בכל דרך אפשרית לתביעה ולבית המשפט וסיפרה כמה היא מסתייעת בנאשם אך אין מדובר בתלות. לכן, שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריה עלולה לפגוע באינטרס של המתלוננת. לסיום, ביקש הסנגור מבית המשפט לנהוג במידת הרחמים כיוון שמדובר בתיק לא פשוט, נאשם מיוחד וסיטואציה חריגה. לאור האמור, ביקש להשית על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי.

5. עוד עובר לטיעונים לעונש הגיש הנאשם מכתב בו כתב שהוא מתחרט מאד על מה שעשה. תאר ששתה יותר מדי לכבוד השנה החדש והגיב באופן לא הולם על כך שרעייתו הוציאה כספים רבים על רכישות מיותרות. הנאשם הוסיף כי אכן איים על המתלוננת בסכין אך לא ציפה לכך שהיא תתפוס את הסכין ותיפצע והבהיר שלא רצה לפגוע בה. הנאשם כתב שמאז האירוע אינו צורך אלכוהול כיוון שהבטיח לאשתו ובכדי להציל את נישואיהם. לדבריו, סירב לטיפול באלכוהוליזם מאחר שממילא אינו יכול לשתות מסיבות בריאותיות. לבסוף תאר הנאשם את הקשיים הרפואיים עמם מתמודד וכן את הקושי במגורים ממושכים בהוסטל בתנאים מגבילים כשהוא מורחק ממשפחתו.

במעמד הטיעונים לעונש ניצל הנאשם את זכותו למילה האחרונה וציין כי הוא מבין את הטעות שעשה, דבר כזה לא יקרה יותר והוא אינו מתכוון לשתות יותר אלכוהול. כן ציין: "אני אוהב את האישה שלי ואני רוצה לתמוך בה נפשית וכלכלית. אני כבר שנה בהוסטל וזה כמובן לא עוזר ליכולת שלי לתמוך בה. אני מבקש שתקלי איתי".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

6. כידוע, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה ולפיו ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם הינם ידועים, ובבסיסם עומד הצורך בשמירה על שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה האישי ושלוות נפשה. לעבירות אלימות בתוך המשפחה, נודעת חומרה מיוחדת, המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא. הטעמים לכך נעוצים בכך שמדובר בתקיפה בתוך מערכת סגורה, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה, כאשר הנפגעת קרועה בין מצב של אלימות המופעלת כלפיה אל מול הרצון לשמור ולגונן על התא המשפחתי או הזוגי והנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר בתחום הנפשי והרגשי (ראו, בין היתר: ע"פ 4875/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.2012); ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.2017); ע"פ 4398/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.10.2020); ע"פ 375/22 **מדינת ישראל נ' בסל** (10.2.2022)).

8. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים וזאת בשים לב למהות התקיפות והחבלות שנגרמו למתלוננת. הנאשם תקף את המתלוננת והצמיד סכין לגופה, מבלי שקדם לתקיפה ריב או יכוח כלשהו. למתלוננת נגרם נזק פיזי בדמות סימן כחול בפניה וחתך באצבעה ויש לתת את הדעת לפוטנציאל הנזק הטמון במעשיו של הנאשם, שכן, כידוע עבירות אלימות במשפחה, גם כשהן מתחילות בעצימות שאינה גבוהה במיוחד עלולות להסלים במהירות ולהביא לתוצאות טראגיות ובפרט הדברים אמורים כשמדובר בשילוב לא רצוי ומסוכן של שימוש באלכוהול בצד החזקת סכין.

לקולה אציין כי החבלות שנגרמו למתלוננת אינן חמורות והחתך באצבע נראה קטן ולא הצריך טיפול מיוחד. עם זאת, מעבר לנזקים שנגרמו ושהיו עשויים להיגרם, הרי שבמעשיו של הנאשם יש פגיעה בתחושת הביטחון של המתלוננת אשר הותקפה בתוך ביתה- מבצרה וחשה וודאי תחושות קשות של אימה ופחד מן הצעדים הבאים שעשוי הנאשם לנקוט כנגדה. למעשיו של הנאשם נלווה ממד של השפלה וזלזול כלפי המתלוננת וגם למחרת היום המשיך ואיים בפגיעה בה לאחר שגוללה בפני הבת את אירועי האתמול.

9. לצורך קביעת מתחם הענישה, אפנה למספר פסקי דין שעשויים לשמש ככלי עזר:

רע"פ 5434/17 **פלוני נגד מדינת ישראל** (29.11.2017) (הוגש על ידי המאשימה) - המבקש הורשע לאחר ניהול

הוכחות בשני אישומים של תקיפת בת זוג ואיומים. באירוע אחד תקף המבקש את המתלוננת, שהייתה בהריון, בכך שמשך בקרסול רגלה כדי שתקום לסדר ולנקות את הבית, לאחר מכן קילל אותה, צעק ואיים עליה. בהמשך משך בידה, משך באוזנה והסיר את כיסוי ראשה. באירוע נוסף, דחף המבקש את המתלוננת על מחוץ לחדר ואיים עליה שאם תיכנס יכה אותה חזק יותר. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ל-18 חודשי מאסר והשית על המבקש, אדם נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 643/24 פלוני נ' **מדינת ישראל** (29.1.2024) (הוגש על ידי המאשימה) - המבקש הורשע על פי הודאתו שניתנה לאחר שמיעת עדות המתלוננת, בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובתקיפה בת זוג. באירוע אחד, פתח את דלת הרכב בו ישבה המתלוננת, משך בשערותיה והכה אותה באגרופים עד שהגיעה למקום שכנה והפרידה בין השניים. למתלוננת נגרמו חבלות. באירוע אחר, במהלך יכוח בין השניים, המבקש תקף את המתלוננת באמצעות מכת אגרוף בפניה. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על המערער 11 חודשי מאסר בפועל, מע"ת קנס ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

עפ"ג (מרכז) 27539-12-22 פלוני נ' **מדינת ישראל** (5.3.2023) - מקרה חמור מענייננו. המערער הורשע בארבעה אישומים בעבירות איומים, תקיפה סתם בן זוג הפרת הוראה חוקית ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי האישום הראשון, איים שיהרוג את המתלוננת, בת זוגו לשעבר ולהם ילדה משותפת. על פי האישום השני, הפר את תנאי מעצר הבית בהם שהה. על פי האישום השלישי, סטר למתלוננת והיא נפלה ונחבטה, סתם את פיה והכה בראשה. בהמשך הביא סכין ואיים שיהרוג אותה. על פי האישום הרביעי, כשהיה תחת השפעת אלכוהול דחף את המתלוננת על הקיר וגרם לה לחתך מדמם במצחה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על המערער שלחובתו 11 הרשעות קודמות 18 חודשי מאסר בפועל, פיצוי וקנס. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 5861/19 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.1.2020) - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שבשתי הזדמנויות שונות נקט באלימות כלפי רעייתו. במקרה האחד הרים המבקש את ידו וניסה לתקוף אותה בעוד שכן אשר נכח במקום, מנע זאת ממנו. במקרה השני תקף המבקש את המתלוננת בביתה כך שנגרמו לה חבלות בפניה ובשפתיה, דם ירד מפיה והיא נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר, והשית על המבקש מאסר בן 10 חודשים, בצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 1536/20 פלוני נ' **מדינת ישראל** (1.3.2020) - המבקש הורשע בעבירות תקיפה ואיומים כלפי רעייתו בשלושה אירועים. על פי האישום הראשון, דחף כיסא לכיוון המתלוננת ונחבט בפניה באגרוף, נטל סכין מטבח והצמידה למותנה של המתלוננת תוך שמאיים כי ירצח אותה. על פי האישום השני, היכה את המתלוננת באגרוף וגרם לה לשטף דם. על פי האישום השלישי, בעט ברגלה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, מע"ת ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

עפ"ג (י-ם) 21376-07-20 פלוני נ' **מדינת ישראל** (31.1.2021) - המערער הורשע בעבירת תקיפת בת זוג

הגורמת חבלה של ממש כאשר על רקע כעסו של הנאשם שסבר שבת זוגו קיבלה מסרון מגבר אחר לטלפון הנייד שברשותה נטל סכין וחתך את שיערה. לאחר מכן הטיח ברצפה תמונות וניפץ את זכוכית המסגרות. עוד צ, התגלע יכוח שבמהלכו הכה הנאשם את המתלוננת מספר מכות בפניה ואחז בחוזקה את צווארה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות בדמות נפחות, סימני חניקה בצוואר והמטומה בפניה. נקבע מתחם שנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, שתסקירים בעניינו הצביעו על סיכון להישנות עבירות אלימות הושתו 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור ההגנה והמיר את העונש לריצוי בעבודות שירות, בין היתר, בשל תקופה ארוכה בה שהה הנאשם באיזוק אלקטרוני.

כן עיינתי בפסקי דין רבים שהגישו הצדדים, שמצאת כפחות רלוונטיים מבחינת נסיבות ביצוע העבירות, לקולה או לחומרה, ראו: ת"פ 19998-05-19 **מדינת ישראל נ' חן** (1.1.2020); ת"פ 56886-10-20 **מדינת ישראל נ' אנבאריה** (17.2.2021); ת"פ 7828-05-20 **מדינת ישראל נ' גרין** (11.7.2022); ת"פ 22490-03-20 **מדינת ישראל נ' רחמים** (21.3.2021); ת"פ 166-04-23 **מדינת ישראל נ' אלמו** (29.10.2023); רע"פ 303/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (13.1.2016); ת"פ (רמלה) 54750-11-19 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (30.3.2023); ת"פ (ק"ג) 3638-06-14 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (12.9.2018); ת"פ (רח') 32544-08-20 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (6.7.2022); ת"פ (פ"ת) 19392-05-19 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (16.2.2020); ת"פ (ב"ש) 8196/05 **מדינת ישראל נ' פחימה** (26.1.2006).

10. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לנאשם נע בין מאסר בן מספר חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

העונש ההולם

11. לזכותו של הנאשם שקלתי את הודייתו בכתב אישום מתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי ובעדות המתלוננת. המתלונן, כבן 71, נעדר עבר פלילי וזוהי לו הסתבכותו הראשונה עם החוק. שוהה בתנאים מגבילים מזה כשנה וחצי בחלופת מעצר "הבית של יבגני", במהלכה קיבל היתר לחזור למקום עבודתו כקצב בסופרמרקט, מפרנס את עצמו, משלם למקום חלופת המעצר בו שוהה ותומך באשתו, המתלוננת, מבחינה כלכלית.

12. הנאשם מתמודד עם מחלות רקע שונות וכן עם מחלת הסרטן ואף עבר שני ניתוחים. נוסף על כך, מטפל הנאשם באשתו אשר מאובחנת עם מחלה פסיכיאטרית מורכבת וזקוקה לסיוע וליווי אותו מקבלת בעיקר מן הנאשם. המתלוננת אינה עובדת ומתקיימת מקצבת ביטוח לאומי ונתמכת כלכלית על ידי הנאשם. כן לקחתי בחשבון את טיעוני הסנגור לפיהם הנאשם עולה חדש בארץ, אינו זכאי לפנסיה ונאלץ בגילו ובמצבו הרפואי להמשיך לעבוד על מנת לכלכל עצמו ואת אשתו.

13. נראה כי בין הנאשם למתלוננת מתנהלת מערכת יחסים של תמיכה ללא הרף ובמידה מסוימת אף תלוית כאשר הנאשם מסייע רבות למתלוננת ואין ספק כי המרחק אשר נכפה על השניים במסגרת התנאים המגבילים בהם שוהה הנאשם, מכביד על שניהם באופן ממשי. כמו כן, לא יכולתי להתעלם מהמכתבים שהוגשו מעת לעת

לתיק בית המשפט במסגרתם תארו הנאשם והמתלוננת את נסיבות חייהם, המחלות עמם הם מתמודדים, הקשיים היומיומיים ואת המסירות בה מטפל הנאשם במתלוננת. שניהם ביקשו מבית המשפט שוב ושוב כי ינהג כלפי הנאשם במידת הרחמים בגזירת הדין. המתלוננת ניגשת בכל דיון לדוכן ומתחננת שיותר לנאשם לחזור הביתה.

14. התלבטתי רבות בגזירת העונש. מחד גיסא, מדובר במעשים חמורים מאוד הכוללים איומים קשים ואף שימוש בסכין והאירוע יכול היה להסתיים בטרגדיה. מאידך גיסא, מדובר במי שבמשך 71 שנים מעולם לא הסתבך עם החוק ונראה כי מדובר בהתנהגות שהינה חריגה לאורחות חייו, על אף התרשמות שירות מבחן כי ישנה נזקקות טיפולית. הנאשם צרך אלכוהול במסגרת חגיגות השנה האזרחית החדשה ובשילוב נסיבות אשר נוגעות למחלה עמה מתמודדת המתלוננת, התפרץ באלימות חמורה וקשה כלפיה. על אף האמור, ואף שאיני מתעלמת כי גם למחרת היום המשיך הנאשם ואיים על המתלוננת, אני סבורה שניתן להשקיף על כתב האישום בכללותו כאל אירוע אחד ונקודתי ואין מדובר בהתנהגות מתמשכת ושיטתית של הנאשם.

15. מקובלת עליי עמדתו של הסנגור כי בגילו של הנאשם לא פשוט להירתם להליך טיפולי ולהבין את הצרכים הקיימים. למעשיו של הנאשם אין כל הצדקה וקשה להפריז בחומרתם אך במכלול השיקולים ולאחר שקילת נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות אני סבורה כי שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח תביא לנזק משמעותי ולהרעת חייה של המתלוננת.

16. בסופם של דברים, גילו המבוגר של הנאשם, מצבו הרפואי והיותו נתון תקופה כה ממושכת כשהוא מורחק מביתו ונאלץ לשאת בתשלום חלופת המעצר, בהיותו נעדר תמיכה, שכנעוני כי ניתן להסתפק במקרה זה בעונש מאסר שיינשא בעבודות שירות.

17. לאור האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 17.7.2024 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברח' לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה, באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת

איומים למשך 3 שנים.

ד. מאסר מותנה למשך 30 ימים חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת של היזק לרכוש במזיק למשך שנתיים.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות

ניתן היום, ז' אייר תשפ"ד, 15 מאי 2024, בהעדר הצדדים.